

Var redo

Att vara redo är scouts lösen. Den innebär bl a att vi som scouter ska vara beredda att tjäna våra medmänniskor. Orden "var redo" förknippas också med Jesu återkomst. Det här projektet är ett enkelt drama som handlar om att vara beredd.

Bibeltexter om Jesu återkomst har ofta uppfattats som svåra och skrämmande. Kanske beror det på att vi tror att vi ska vara perfekta människor. Detta drama vill visa på att Jesu återkomst är något att längta efter. Tankar om Jesu återkomst ska inte präglas av rädsla utan av glädje.

Att göra - Drama

Lukas 12:35-40

Roller

Christina och Margareta, två servitriser. En textläsare.

Rekvisita

- Scen: ett bord, en arbetsbänk, två stolar.
- Kläder: servitriskläder.
- Övrigt: post, brev från kungen, vita dukar, kandelaber alternativt ljusstakar, tändstickor, matta, sopborste, glas, tallrikar, bestick, servetter, flaska med putsmedel.

Manus

Margareta sorterar dagens post. Christina kommer in med sidenblommor och sätter på bordet.

CHRISTINA: (*Går fram till Margareta*): Har vi fått någon rolig post idag?

MARGARETA: Räkning från grönsakshandlaren, kemtvätten, blomsteraffären, erbjudande om servetter med eget firmanamn — nu halva priset. Men titta här! Ett brev från Stockholm. Vad står det: H.M.K?

CHRISTINA: Det låter spännande. Får jag se? H.M.K, Hans Majestät Konungen. (*Läser brevet*): "Bästa vänner! Vår konung kommer att besöka er stad någon gång i skymningen. Tyvärr kan vi inte säga vid vilken tidpunkt det blir men vi hoppas ändå att ni kan vara förberedda, även om

Fakta

Scouternas valspråk lyder "Var redo" och är en direkt översättning av engelskans "Be prepared". Som svar på valspråket ges lösen "Alltid redo". Ett valspråk är ett rättesnöre för den som valt det. Att som scout vara redo innebär att alltid vara beredd om något händer, planerat eller oplanerat.

ni inte vet den exakta tidpunkten.

Konungen ser fram emot att få träffa er, därför att ni betyder så mycket för honom. Vi hoppas alla, att det ska bli en glädjefylld dag."

Vänliga hälsningar Carl Andersson — hovsekreterare.

MARGARETA: (*Chockad*): Det är ofattbart! Vi som har väntat så länge på att kungen ska komma. Hur ska vi förbereda oss för detta besök?

CHRISTINA: (*Entusiastiskt*): Jag vet! Vi måste naturligtvis rulla ut den röda mattan, ta fram det bästa porslinet och be kocken laga den godaste maten.

MARGARETA: (*Avbryter, fortsätter lika entusiastiskt*): Lägga på vita dukar, ta fram de stora kandelabrarna. Ta bort alla

sidenblommor och beställa levande blommor.

CHRISTINA: Vi måste bjuda in invånarna i vår stad. Vi måste se till att alla får veta att kungen kommer. Därför måste vi kalla in extra personal som ska... *(Blir avbruten)*

MARGARETA: Men vänta lite! Kan vi rulla ut den röda mattan redan nu? Vi vet ju inte när han kommer. Ska vi låta restauranggäster gå och smutsa ner den?

CHRISTINA: Men tänk om han kommer och den röda mattan inte ligger där? *(Med eftertryck)*: Det måste vara perfekt när han anländer. *(Rycker på axlarna)*: Vi måste i alla fall börja städa.

MARGARETA: Okej, då går jag och hämtar dukarna.

Christina städar under tiden som Margareta går ut och hämtar dukar. Christina fuskar och sopar dammet under mattan.

MARGARETA: Här är dukarna. Hur går det med städningen?

CHRISTINA: *(Svarar frånvarande)*: Jaa...

Margareta står med ryggen mot Christina, kollar dukarna, upptäcker några fläckar, rycker på axlarna och säger mot publiken:

MARGARETA: Här är visst några fläckar men dom syns knappast. Det kan inte göra så mycket. Duken är så välstruken och fin. Jag orkar inte hämta en ny. Jag lägger på den ändå. *(Ser bort mot Christina)*: Ska vi börja duka nu?

Christina och Margareta dukar tillsammans. Improviserat snack.

CHRISTINA: Nu ska det vara klart. *(Båda tittar ut genom fönstret.)* Det börjar skymma. Ska vi tända ljusen?

MARGARETA: Ja, det gäller att vara förberedd och ha ljusen brinnande.

Fläckarna på duken upptäcks. Förtvivlans stund.

CHRISTINA: *(Anklagande)*: Va, är det fläckar på duken?

MARGARETA: *(Dämpat)*: Dom gick inte bort i tvätten. Jag trodde inte att dom skulle synas. Men nu när ljusen brinner så syns dom tydligt. Hur gör vi nu? Hinner vi byta duk?

CHRISTINA: *(Tittar på klockan)*: Nej, han kan vara här när som helst. Hur ska det gå?

MARGARETA: Jag vet inte. Nu är jag rädd. Det känns inte alls roligt att kungen skall komma. Jag hade ju tid att byta duk. *(Med eftertryck)*: Varför gjorde jag det inte?

CHRISTINA: När jag städade sopade jag dammet under mattan. Varför gjorde jag det? *(Förtvivlat)*: Vad besviken kungen måste bli när han kommer till vår restaurang.

MARGARETA: Nej, nu får vi inte gripas av panik. Vi måste försöka tänka klart. Stod det inte i brevet att han såg fram emot att få träffa oss?

CHRISTINA: Jo, det stod det.

(Eftertänksamt): Det stod ju också att vi betyder mycket för honom. Inte ska vi behöva vara rädda för hans besök?

MARGARETA: Nej, nu går vi och putsar silvret.

Margareta och Christina går till sin arbetsbänk och börjar putsa silvret.

CHRISTINA: Du, jag ser faktiskt fram emot att få träffa honom. Vi har läst och hört mycket om honom, men tänk att få se honom.

MARGARETA: Någon gång i skymningen stod det ju att han skulle komma. När är det? Det vet vi inte. Det kan ju vara snart men också i morgon eller nästa dag, nästa månad, nästa år. Vi har ju ingen aning.

CHRISTINA: Titta! Vilket bra putsmedel. Det tar ju bort fläckarna hur lätt som helst.

Tänk om man kunde tvätta bort sina egna brister så enkelt.

MARGARETA: (*Eftertänksamt*): Man kanske kan det.

CHRISTINA: Hur tänker du då?

MARGARETA: Titta på det här putsmedlet. Gafflarna blir rena och fina när vi putsar dom. Men efter ett tag så blir dom mörka och fläckiga igen. Precis så är det med våra liv. Vi kan aldrig bli perfekta människor. Vi behöver någon som hjälper oss att leva. Den ende som kan det är kungen som vi väntar på, Jesus Kristus.

CHRISTINA: Jag pratar ofta med honom. Särskilt när jag känner mig misslyckad.

Tystnad.

MARGARETA: (*Tar upp brevet och börjar läsa*): "Tyvärr kan vi inte säga vid vilken tidpunkt det blir men vi hoppas ändå att ni kan vara förberedda." Så står det i brevet. Att vara förberedd måste helt enkelt innebära att tro på honom och att leva i hans närhet.

Diskutera

- Diskutera efteråt hur de upplevde dramat. Fråga om de känner igen sig från liknande situationer.
- Diskutera också varför vi inte vågar lita på att vi duger som vi är utan måste klä upp oss för att verka finare.
- Ni kan också diskutera var och hur Jesus skulle dyka upp om han kom tillbaka med koppling till möjligheten att se Jesus i våra medmänniskor.